

سُوِّعَ الْعَلَقُ بِكَتْمٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

به اسم الله رحمان رحيم

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ^١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ^٢

بکن قرائت به اسم رب که خلق کرد * خلق کرد انسان را از علق^۱ *

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ^٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ^٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ

بکن قرائت و رب توست اکرم * آنکه علم داد بواسطه قلم * علم داد به انسان

(۱) علق: آن نطفه که بجدار رحم ملحق شده از آن جنین نمو میکند.

مَا لَمْ يَعْلَمْ^ط ٥ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَيْطَغَى^{لا} ٦ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى^ط ٧

آنچه نداشت علم. * نی! یقیناً انسان میکند طغیان * که ببیند مستغنی است. *

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى^ط ٨ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى^{لا} ٩ عَبْدًا إِذَا

یقیناً نزد رب توست رجعت. * آیا می بینی آنرا که میکند منع * بنده را چون

صَلَّى^ط ١٠ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ^{لا} ١١ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ^ط ١٢

نماز میگذارد. * آیا می بینی اگر هست بر هدایت * یا میکند امر به تقوا. *

أَرَعَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۖ ^ط ۱۳ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۖ ^ط ۱۴

آیا می بینی که تکذیب میکند و پشت میگرداند. * آیا ندارد علم بر آنکه الله میبیند. *

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ^{لا} ۱۵ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ

نه! اگر ندهد انتها ؛ میکشانیم او را از موی پیشانی * موی پیشانی کاذب

خَاطِئَةٍ ^ج ۱۶ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ^{لا} ۱۷ سَدُّ عُرِّ الرَّبَّانِيَةِ ^{لا} ۱۸ كَلَّا

خطا کار * بازخواند مجلسش را * میخواهیم (ملائك) زبون کننده را * هرگز!

لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۚ ﴿۱۹﴾

نکن اطاعت اورا و بکن سجده و تقرب کن ﴿۱۹﴾*